

σε Ελληνικό Απογευματινό σχολείο της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας Σύνδνεϋ και NNO

• **2018:**
Διδασκαλία ελληνικής γλώσσας στο Πανεπιστήμιο του Σύνδνεϋ
Συντονίστρια εξετάσεων για το Πιστοποιητικό Ελληνομάθειας, εξεταστικό κέντρο Σύνδνεϋ,
Διδασκαλία ελληνικής γλώσσας στο Δημοτικό Σχολείο Clemton Park (2 ημέρες την εβδομάδα) και στο Ελληνορθόδοξο Κολλέγιο της Αγίας Ευφημίας Bankstown (2 ημέρες την εβδομάδα)

• **2019:**
Συντονίστρια εξετάσεων του ΚΕΓ για το Πιστοποιητικό Ελληνομάθειας, εξεταστικό κέντρο Σύνδνεϋ
Διδασκαλία ελληνικής γλώσσας στο Δημοτικό Σχολείο Clemton Park (2 ημέρες την εβδομάδα), στο Δημόσιο Γυμνάσιο Γλωσσών της NNO (NSW School of Languages) (1 ημέρα την εβδομάδα) και μία ημέρα σε Ελληνικό Απογευματινό σχολείο της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας Σύνδνεϋ και NNO

• **2020:**
Διδασκαλία ελληνικής γλώσσας στο Πανεπιστήμιο Macquarie του Σύνδνεϋ
Συντονίστρια εξετάσεων του ΚΕΓ για το Πιστοποιητικό Ελληνομάθειας, εξεταστικό κέντρο Σύνδνεϋ
Διδασκαλία ελληνικής γλώσσας στο Δημοτικό Σχολείο Clemton Park (1

ημέρα την εβδομάδα), στο Ελληνορθόδοξο Κολλέγιο των Αγίων Πάντων Belmore (1 ημέρα την εβδομάδα), και στο Δημόσιο Γυμνάσιο Γλωσσών της NNO (NSW School of Languages) (1 ημέρα την εβδομάδα)

Σε ερώτηση για τις πρώτες ημέρες της απόσπασής της στην Αυστραλία πριν από εννέα χρόνια (!), η κα Παπαγιαννοπούλου δήλωσε χαρακτηριστικά τα εξής: «Αποσπαστήκα στην μακρινή Αυστραλία όπου μας αγάλιασε αμέσως η οικογένεια του θείου μου, του Γιάννη Παπαγιαννόπουλου (αδελφού του πατέρα μου) και της θείας μου Ειρήνης (έχει το όνομα και τη χάρη) μαζί με τα ξαδέλφια μας και την ευρύτερη πολυμελή οικογένειά τους. Η πρώτη (τυχαία;) τοποθέτησή μου ως δασκάλα Ελληνικών έγινε στο Ελληνορθόδοξο Κολλέγιο της Αγίας Ευφημίας του Μπάνκσταουν, τον Ιερό Ναό της οποίας είχε χτίσει, χρόνια πριν, ένας πολυαγαπημένος μου ιερέας ο π. Ιωάννης Μπενέτος, ένα πρόσωπο εξαιρετικής πνευματικής βαρύτητας για μένα. Η σχολική φοίτηση των παιδιών μου στο σχολείο αυτό καθοριστική φυσικά. Μας αγάλιασε σταδιακά η ελληνική ομογένεια, με τρόπους πολύ συγκινητικούς κι απρόσμενους!»

Με την πάντα χαμηλών τόνων προέγγιση όσον αφορά την εργασία της

σε διάφορους χώρους και τομείς, η κα Παπαγιαννοπούλου ανέφερε τα εξής «Προσπαθήσαμε ως οικογένεια να συμβάλουμε δημιουργικά και ελληνικά σε κάθε πτυχή δράσης γύρω μας. Προσωπικά πέρα από τη δουλειά μου δεν θεωρώ ότι έκανα τίποτα παραπάνω αλλά χαίρομαι που εκτιμήθηκε η Ελλάδα και η ελληνική γλώσσα στο πρόσωπό μου! Άλλωστε πριν φύγω από την Ελλάδα ένας καθηγητής μου από το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης της Αθήνας ο κος Μαρσαγγούρας μου είχε πει: «Αναλαμβάνεις μεγάλη ευθύνη, μεταφέρεις άρωμα Ελλάδας στην Αυστραλία.» Αυτός ήταν και ο στόχος μου: όπου βρεθώ, παρά τις αντικειμενικές δυσκολίες, να εμπνεύσω, να μεταλαμπαδεύσω, να επικοινωνήσω την αγάπη μου για την πατρίδα, την γλώσσα της, τον πολιτισμό της και την πίστη της. Κι αυτό γιατί παρά τα μελανά σημεία της ράτσας μας, υπάρχουν αξίες και ιδανικά «ελληνικής προέλευσης» που υψώνουν το ανάστημα του ανθρώπου και αναδεικνύουν ό,τι ευγενέστερο έχει μέσα του».

Για τον ρόλο του αποσπασμένου εκπαιδευτικού/φιλόλογου της ελληνικής γλώσσας στο εξωτερικό η κα Παπαγιαννοπούλου είπε πως ο ρόλος αυτός είναι πολυδιάστατος γιατί περιστρέφεται γύρω από την διδασκαλία της γλώσσας αυτής καθαυτής αλλά και γύρω από την διατήρηση των δεσμών των Ελλήνων όπου γης και την μετάγχιση του ελληνικού πνεύματος. «Είμαστε «πρόσωπα-φάροι» και εδώ έγκειται και η μεγαλύτερη ευθύνη μας για τα μηνύματα που αποπνέουν τα έργα μας», τόνισε. «Είχα την ευλογία να διδάξω ελληνικά σε μαθητές από τις προσχολικές ηλικίες μέχρι φοιτητές στο Πανεπιστήμιο και ενήλικες. Μου δόθηκε η ευκαιρία να πάρω μέρος στην προετοιμασία και συγγραφή του εκπαιδευτικού υλικού για το μάθημα «Modern Greek Extension» 2014-2018 του πολιτειακού Υπουργείου Παιδείας Νέας Νότιας Ουαλίας (NNO), να οργανώσω και να συμμετέχω σε Ημερίδες ελληνικής γλώσσας, να δημιουργήσω εκπαιδευτικό υλικό σε διάφορες σχολικές μονάδες πρωινού ή απογευματινού κύκλου, να οργανώσω τις εξετάσεις για το Πιστοποιητικό Ελληνομάθειας που πλέον αναγνωρίζεται όλο και

περισσότερο στην ομογένεια! Φεύγω πλούσια!», είπε η αποσπασμένη εκπαιδευτικός.

Καταλήγοντας, η κα Παπαγιαννοπούλου εξέφρασε τα συναισθήματά της λέγοντας συγκεκριμένα πως νιώθει ότι πήρε μέρος σε μια υπέροχη πολιτισμική σκυταλοδρομία. «Αξιοσυνάδελφοι πριν από εμένα έθεσαν γερά τα θεμέλια και τους ευχαριστώ για την στήριξη τους και την εμπιστοσύνη που μου έδειξαν. Είχα χρέος να τιμήσω το έργο τους. Ακολουθούν λίγοι αλλά εκλεκτοί, οι οποίοι με τη σειρά τους θα σπρώξουν στους ώμους τους αυτό το χρέος. Η ελληνική παιδεία είναι ο συνδυετικός κρίκος και το σημείο αναφοράς, όχι τα πρόσωπα».

Όσον αφορά τα προσωπικά της στοιχεία αξίζει να ειπωθεί πως η κα Παπαγιαννοπούλου είναι γέννημα θρέμμα της Αθήνας και συγκεκριμένα της Ηλιούπολης. Ο πατέρας της καταγόταν από ένα πανέμορφο χωριό, το Άνω Καστρίτσι, Αχαΐας που είναι κοντά στην Πάτρα με θέα την υπέροχη γέφυρα του Ρίου, η δε μητέρα της κατάγεται από το χωριό Σταυρός, Ιεράπετρας της μοναδικής Κρήτης, στο Νομό Λασιθίου φυσικά. Τον σύζυγό της, Παναγιώτη Γεωργακόπουλο, η ίδια τον χαρακτηρίζει «ήρωα της οικογένειας». Στους ομογενειακούς κύκλους ο κος Γεωργακόπουλος είναι αρκετά γνωστός αφού στο επάγγελμα είναι πχολήπτης, αφήνοντας και εκείνος τα δικά του «πχπικά ίχνη» στην Ελληνική παροικία του Σύνδνεϋ με τις παρεμβάσεις και την παροχή στήριξης του σε Ελληνορθόδοξους Ναούς, στο ετήσιο Ελληνικό Φεστιβάλ του Σύνδνεϋ, σε μουσικούς ή θεατρικούς χώρους κ.α. Τους δυο τους, τους ένωσε ο Ραδιοφωνικός Σταθμός της Εκκλησίας της Ελλάδας τη δεκαετία του '90. «Ο Θεός μας χάρισε 4 χαριτωμένα πλάσματα που προκόβουν με τη Χάρη του Θεού και μας κάνουν υπερήφανους», είπε με πολλή υπερηφάνεια η κα Παπαγιαννοπούλου.

Η Ελληνική παροικία του Σύνδνεϋ, της πολιτείας της Νέας Νότιας Ουαλίας και ειδικότερα η εκπαιδευτική κοινότητα ευχαριστούν από καρδιάς την κα Παπαγιαννοπούλου για την ανεκτίμητη συνεισφορά της στην ελληνική ομογένεια της πέμπτης ηπείρου. Αν και η αναχώρησή της αφήνει ένα ανεξίτηλο κενό, η πολύπλευρη και πολυεπίπεδη της προσφορά στην ελληνική γλώσσα θα παραμείνει στο διηνεκές. Όσοι συνεργάστηκαν μαζί της στην ελληνική διασπορά και έγιναν δέκτες της πλούσιας συνεισφοράς της προς την Ελληνομάθεια, θα την έχουν πάντα στην καρδιά τους. Η μεγάλη προσφορά της στην παιδεία θα συνεχιστεί και με τον επαναπατρισμό της σε λίγες ημέρες στην Ελλάδα. Η Μητέρα-Πατρίδα και τα «παιδιά» της θα γίνουν σίγουρα πιο πλούσια με την επανένταξή της στην εκεί εκπαιδευτική πραγματικότητα!